

Kad greičiau pasiektume komunizmą, teisingiausią ir tobuliausią visuomenės formą, kurioje pilnai atsiskleis geriausi laisvo žmogaus bruožai, mums reikia jau dabar auklėti ateities žmogų.

N. CHRUSČIOVAS

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

Apie Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumą

1959 metų gruodžio 24 d. įvyko rytinis ir vakarinis TSKP Centro Komiteto Plenumo posėdžiai. Toliau buvo svarstomas klausimas dėl tolesnio žemės ūkio vystymo (dėl priemonių, kaip įvykdyti TSKP XXI suvažiavimo ir CK gruodžio Plenumo (1958 m.) nutarimus pakelti žemdirbystę ir padidinti grūdų, cukrinių runkelių, medvilnės ir kitų techninių kultūrų, bulvių, daržovių, vaisių, vynuogių ir kitų augalinių produktų gamybą; išvystyti visuomeninę gyvulininkystę ir padidinti mėsos, pieno, vilnos, kiaulinių ir kitų gyvulininkystės produktų gamybą; sustiprinti kolūkius ir tarybinius ūkius kadrais; toliau mechanizuoti žemės ūkį, pakelti darbo našumą ir sustiprinti produkcijos savikainą; sustiprinti kolūkių visuomeninį ūkį ir pakelti materialinę kolūkiečių gyvenimą.

Rytiniame posėdyje kalbėjo draugai: V. Mžavazė (kandidatas į TSKP CK Prezidiumo narius, Gruzijos Kompartijos CK Pirmasis sekretorius), I. Kabanecas (Kijevo srities Obuchovo rajono kolūkio „Červonyj Chleborob“ pirmininkas), P. Demičovas (TSKP Maskvos srities komiteto sekretorius), Rybaček (Stalingrado srities Nechajevskos rajono kolūkio „Krasnoje Sormovo“ melžėja), V. Ivanovas (Rostovo žemės ūkio mašinų gamyklos direktorius), I. Malašenko (Stavropolio krašto Kočiubejevsko rajono Stalino vardo kolūkio vyresnysis aviganis), A. Pielšė (Latvijos Kompartijos CK Pirmasis sekretorius), M. Mavliutovas (Baškirijos ATSR Karmaskalų rajono Kalinino vardo kolūkio pirmininkas) ir kt.

Vakariniam posėdyje kalbėjo draugai: A. Gitalovas (Kirovogrado srities Novo-Ukrainkos rajono TSKP XX suvažiavimo vardo kolūkio traktorinės brigados brigadininkas), K. Pysinas (TSKP Altajaus srities komiteto sekretorius), V. Edelšteinas (Visasąjunginės Lenino vardo žemės ūkio mokslų akademijos garbės akademikas, Timiriازهvo vardo žemės ūkio akademijos daržovininkystės katedros vedėjas), A. Šniečkus (Lietuvos Kompartijos CK Pirmasis sekretorius), V. Kulikovas (Kazachijos TSR medvilninkystės tresto ir tarybinio ūkio „Pachta-Aral“ direktorius), A. Diominas (Irkutsko srities Nižneudinsko rajono kolūkio „Gigant“ pirmininkas).

1959 m. gruodžio 25 d. įvyko rytinis ir vakarinis TSKP Centro Komiteto Plenumo posėdžiai.

Rytiniame posėdyje kalbėjo draugai: V. Mackevičius (TSRS žemės ūkio ministras), T. Lysenko (akademikas, TSRS Mokslų akademijos genetikos instituto direktorius), F. Kiričenko (Visasąjunginio selekcinės-genetikos instituto kviečių selekcijos skyriaus vedėjas), A. Danovas (Stavropolio krašto „Komunaro“ gyvulininkystės tarybinio ūkio direktorius), A. Smirnova (Volynės srities Lucko rajono Chruščiovo vardo kolūkio grandininkė), I. Spiridonovas (TSKP Leningrado srities komiteto sekretorius) ir kt.

Vakariniam posėdyje kalbą TSKP CK Plenumo pasakė TSKP CK Pirmasis sekretorius, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas draugas N. Chruščiovas. Plenumas vienbalsiai priėmė svarstyti klausimu atitinkamą nutarimą.

Lietuvos LKJS Zarasų rajono IX konferencija

Gruodžio 26 dieną į rajono kultūros namus susirinko kolūkių ir ūkininkų, mokyklų ir įstaigų komjaunimo organizacijų pasiuntiniai. Čia įvyko Lietuvos LKJS Zarasų rajono IX-oji konferencija.

Konferencijos delegatai iš klausė komjaunimo rajono komiteto sekretorius G. KAZLAUSKAITĖS ataskaitinį

LKJS Zarasų rajono komiteto plenumas

Gruodžio 26 dieną įvyko LLKJS Zarasų rajono komiteto pirmasis plenumas.

Plenumas apsvairstė organizacinius klausimus. Komjaunimo rajono komi-

teito pirmuoju sekretoriumi išrinktas J. Daščioras, antruoju — E. Mickevičius, neetatiniiais sekretoriais V. Raubiška, A. Kazeliūnas, revizijos komisijos pirmininku S. Gruodis.

pranešimą ir komjaunimo rajono komiteto revizijos komisijos pirmininko L. VENCKAUSKO darbo ataskaitą. Po to įvyko diskusijos. Rajoninė konferencija išrinko naują komiteto sąstatą ir revizijos komisiją. Taip pat buvo išrinkti delegatai į Lietuvos LKJS XI suvažiavimą. Konferencijos delegatus sveikino miesto pionieriai.

Visų šaltų proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

gruodžio

29

ANTRADIENIS
Nr. 153(1883)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

Už aukštas idėjines ir moralines tarybinio jaunimo savybes — 1-2 psl.

V. ŠAKALYS. Ežerų kraštas... O vandens paukščiai? — 3 psl.

A. BŪGA. Nerami širdis — 3-4 psl.

D. KASATKINAS. Tautos idėjos neįveikiamos — 4 psl.

UŽ AUKŠTAS IDEJINES IR MORALINES TARYBINIO JAUNIMO SAVYBES

LKP Zarasų rajono komiteto V plenumas

Kaip jau buvo pranešta spaudoje, gruodžio 24 dieną įvyko Lietuvos Komunistų partijos Zarasų rajono komiteto V plenumas. Plenumas apsvairstė klausimą „Apie komunistinį jaunimo auklėjimą mūsų rajone“. Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP rajono komiteto sekretorius drg. A. RIDULIS.

Taip pat plenumas apsvairstė klausimą „Apie visuomenės vaidmens sustiprinimą kovoje su nusikaltimais ir bendrabūvio taisyklių pažeidimais mūsų rajone“. Didelę kalbą šiuo klausimu pasakė rajono dirbančiųjų savisaugos draugovių viršininkas LKP rajono komiteto sekretorius drg. G. MITROSKINAS.

Prasidėjusiose diskusijose aktyviai dalyvavo kolūkinio kaimo partiniai darbuotojai, žemės ūkio artelių vadovai, mokytojai-komunistai. Visų pasisakusiųjų mintis teisingai išreiškė mokytoja drg. VADEISAITE:

— Mes turime mokėti ne tik pastatyti šviesų komunizmo rūmą, bet ir jame gyventi.

Savo pasisakymą ji skyrė komunistiniam moksleivių auklėjimui, kritikavo tas negeroves, kurios dar pasitaiko mokyklos ir kitų organizacijų darbe.

„Garbingo darbo“, Stalino vardo ir kitų kolūkių valdybas, dar silpnai besirūpinančias jaunimo poreikiams, kritikavo komunistas drg. B. ZUBRICKAS.

Senas partijos narys Kimbartiškių tarybinio ūkio direktorius drg. JEROFIEJEVAS plenumo dalyviams papasakojo, kaip pirmaisiais Tarybų valdžios metais partijos siuntimu jis vadovavo stambiam darbininkų klubui, kaip komunistai auklėjo pirmųjų penkmečių kartą.

Apie nuolat bekylantį jaunimo aktyvumą kolūkinėje gamyboje kalbėjo Čapajevos vardo kolūkio pirmininkas drg. BOGOMOLNIKOVAS.

Visuomenės vaidmens kovoje su socialistinio bendrabūvio taisyklių pažeidimais

Sutrumpintas LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. A. Ridulio pranešimas

Mūsų šalyje auga geras, sveikas jaunimas, kuris kartu su visa liaudimi rodo darbingumo, aukšto supratimo savo pareigos visuomenei pavyzdžius. Komunistų partija rodo motinišką rūpinimąsi jaunimu. Ji išauklėjo jaunimo avangardą, daugiamilijoninį lenininį komjaunimą.

Pas komjaunuolius ir jaunimą susidarė tradicija — būti priešakiniam bare. Štai ir dabar mūsų šalies jaunimas daro didelį įnašą statant komunizmą. Taip, rajono komjaunuolių ir jaunųjų jėgomis 1959 metais buvo auginami kukurūzai 150 ha plote. Ką kurios komjaunimo-jaunimo grandys pasiekė gerus rezultatus auginant kukurūzus. V. Kudirkos vardo kolūkio komjaunimo-jaunimo grandis 5 ha plote gavo po 650 cent žaliuosius kukurūzų masės.

Daug komjaunuolių ir jaunimo sėkmingai dirba kolūkių gyvulininkystės fermose bei laukuose. Pavyzdžiui, P. Cvirkos vardo kolūkio galvijų fermoje 1959 metų pavasarį organizavosi brigada, kovojanti už komunistinio darbo kolektyvo vardą. Jos nariai įsipareigojo primelžti 1959 metais iš kiekvienos karvės po 2-30 litrų pieno. O tokios melžėjos, kaip Skvarčinskaitė, Ramanauskaitė, Šaltienė, Ovčinkova, Petke-

sustiprinimo klausimams savo pasisakymus paskyrė komunistai KIUDELIS, PORPLIKAS ir kt.

Rajokoopsąjungos reikalų valdytojas komunistas D. TREGERIS griežtai kritikavo komjaunimo rajono komitetą. Toliau jis nesavikritiškai kalbėjo apie prekybinio darbo organizavimą.

— Rokiškyje, Svenčionėliuose ir kitur sėkmingai veikia liaudies teatrai. Daugelyje rajono centrų veikia kultūros universitetai. Viso to nėra Zarasuose, — buvo pabrėžta plenumo. — Ir tai

rodo, kad miesto inteligentija dar nuošalyje nuo nūdieninių reikalavimų.

Metai iš metų kyla kultūrinis lygis kaime, ateizmas užkariauja vis naujas pozicijas.

— Tačiau mums, — kalbėjo plenumo dalyviai, — dar permaži šie pasiekimai. Mes dar nepilnutinai išnaudojome bibliotekų, kultūros namų, kino tįklę. Galima dar labiau pagerinti partinę-politinę savišvietą.

Pasisakiusieji apsistojo ties apleistu sportiniu darbu ir griežtai kritikavo sporto vadovus.

vičiūtė, jau primelžė daugiau kaip 2600 litrų.

Daug pas mus gero jaunimo, kuris, negailėdamas jėgų, dirba visuomenės labui. Pavyzdžiui, „Tarybinio artojo“ kolūkyje visi pažįsta Stasę Eitminavičiūtę, kuri, dirbdama laukininkystėje, per 1959 metų 11 mėnesių išdirbo 385 darbadienius, arba Kuosą iš Stalino vardo kolūkio, išdirbusį per tą patį laiką laukininkystėje 552 darbadienius. Ne tik rajone, bet ir visoje respublikoje garsi V. Kudirkos v. kolūkio abiturientų brigada, kurios nariai sugeba ne tik šauniai dirbti, bet ir turiningai ilsėtis.

Daugelyje kolūkių kasmet organizuojamos brigados dienos, kurių metu suvedami socialistinio lenktyniavimo rezultatai, skaitomos paskaitos ir pranešimai, pasirodo meninės saviveiklos kolektyvai, agitmeninės brigados.

Pagerėjo paskaitinis darbas. Agitatoriai savo darbe pradėjo daugiau dėmesio skirti Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės politikos aiškinimui. Partinės ir komjaunimo organizacijos pradėjo praktikuoti naujas darbo su žmonėmis formas.

Tačiau šioje srityje yra ir rimtų trūkumų. Negalima pavyzdžiui, normaliu laikyti

ir to fakto, kad nė vienoje vietinės pramonės įmonėje nėra kolektyvo, kovojančio už komunistinio darbo brigados vardą.

Kai kurių kolūkių partinės organizacijos, kaip „Pažangos“ (buv. sekretorius drg. Kazakevičius), Stalino vardo (buv. sekretorius draugas Bobkovas) ir kiti, silpnai vadovauja komjaunimo organizacijų veiklai, nepakanamai rūpinasi jų politiniu ir moraliniu auklėjimu.

Labai svarbią auklėjamąją reikšmę turėtų jaunimo, komjaunuolių susitikimai su senais partijos nariais, pagrindininkais. Bet reikia pasakyti, šiuo klausimu daroma labai mažai. Aplamai, partijos nariai, netgi partinių organizacijų sekretoriai — reti svečiai komjaunimo ir jaunimo susirinkimuose.

Imsiu, pavyzdžiui, mūsų gerbiamą partijos narį Stalino vardo kolūkio pirmininką Jeremiejų Michailovičių Kazanovą. Jis mūsų jaunimui galėtų papasakoti daug ko naudingo, pamokančio, prisiminęs savo neveltai pragyventus metus. Bet paklauskite jį, ar dažnai jis pasikalba su komjaunuoliais ir jaunimu? Žinoma, ne. Tas liečia ir kitus senus partijos narius, kaip drg. drg. Svirskį, Jusių ir kt.

(Nukelta į 2 psl.).

UŽ AUKŠTAS IDEJINES IR MORALINES TARYBINIO JAUNIMO SAVYBES

Sutrumpintas LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. A. Ridulio pranešimas

(Atkelta iš 1 psl.).

Gaila, bet dar pasitaiko partinių organizacijų, kurios visiškai nebendruoja su komjaunimo organizacijomis.

Zdanovo v. kolūkyje tik artelės pirmininkas drg. Krūminas padeda komjaunuoliams ir palaiko jų iniciatyvą sudarant komjaunimo jaunimo kukurūzų ir kitų kultūrų auginimo grandis, organizuojant sekmadienio talkas. O kolūkio partinė organizacija (sekretorius drg. Gudkovas) šiais klausimais visai nesidomi. Tiesa, šiame viename pirminės partinės organizacijos susirinkime buvo svarstomas pirminės komjaunimo organizacijos darbo klausimas. Bet apie politinį-masinį darbą jaunimo tarpe nebuvo kalbėta. Priimtą nutarimui trūko kryptingumo ir konkretumo, nebuvo nurodyti pagrindiniai jaunimo auklėjimo komunistine dvasia uždaviniai. Nutarime užrašyta: „Pagrindinių komjaunimo organizacijos uždavinių laikyti sieninio laikraščio leidimą“. Sieninė spauda — svarbus dalykas, bet tik į ją suvesti komjaunuolių veiklą negalima.

Partinės organizacijos privalo nukreipti jmonių, kolūkių, tarybinių ūkių komjaunimo organizacijų veiklą kovai už jaunimo prisiimtų įsipareigojimų vykdymą. Būtina pagerinti vadovavinį socialistiniam lenktyniavimui, plačiausiai įtraukiant į jį komjaunuolius ir jaunimą.

Siuo metu kolūkių ir tarybinių ūkių tarpusavio socialistinis lenktyniavimas pagerėjo, tapo masiškesnis, dažniau tikrinama jo eiga ir t.t. Tačiau reikia laikyti neteisingu tai, kad į lenktyniavimą per mažai įjungiamas komjaunimas ir jaunimas. Į lenktyniavimo komisijų sudėtį retai įeina komjaunimo organizacijų sekretoriai ar aktyvistai.

Šiame komjaunimo rajono komitetas organizavo komjaunimo organizacijų tarpusavio patikrinimą, kaip prižiūrėti kukurūzų pasėlius. Reikia pasakyti, kad tai davė teigiamų rezultatų.

Negalima taikstyti ir su tokiais faktais, kad įmonėse, kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose dirba daug jaunimo, neturinio vidurinio, netgi septynmečio išsilavinimo ir niekur nesimokančio. Štai veltinio ūkio valdyboje iš 200 jaunuolių mokosi tik 26 žmonės.

Didžiausią rajono jaunimo būrį sudaro bendrojo lavinimo mokyklų moksleiviai — apie 3500 žmonių. Po TSKP XX suvažiavimo

rajo mokyklos pradėtos politizuoti, įvedant naujas disciplinas. Prie visų vidurinių ir kai kurių septynmečių mokyklų įsteigtos dirbtuvės. Įgyvendinant TSKP XXI suvažiavimo nutarimus dėl mokyklos ryšio su gyvenimu stiprinimo ir liaudies švietimo išvystymo šalyje, taip pat jau nemažai padaryta. Daugumoje mokyklų įvesta savitvarka. Eina prie visuotinio politinio mokymo. Vidurinėse mokyklose įvestos fakultatyvinės grupės: buhalterinės apskaitos, kirpimo-siuvimo ir kt. M. Melnikaitės vardo ir II vidurinių mokyklų dirbtuvėse gaminami ne tik mokyklai, bet ir kitoms organizacijoms reikalingi daiktai. II vidurinės mokyklos mokiniai savo jėgomis Stalino vardo kolūkyje augino 5 ha kukurūzų ir gavo neblogą derlių. Prie visų rajono vidurinių ir septynmečių mokyklų užveisti sodai ir organizuotos triušų fermos. Vyresnių klasių moksleiviai atlieka gamybinę praktiką kolūkiuose. Pagerėjo moksleivių idėjinis-politinis auklėjimas.

Tačiau drauge su tuo tenka atžymėti, jog mokyklose dar žemas mokinių pažangumas. Pavyzdžiui, Degučių septynmetėje mokykloje be blogų pažymių mokosi tik 60 proc. mokinių. Dar pasitaiko faktų, kad mokyklos blogai bendradarbiauja su tėvais. Dėl to šiame be pateisinamų priežasčių rajone nelanko mokyklos 25 vaikai.

Ne visi kolūkiai sudarė sąlygas mokiniams atlikti gamybinę praktiką. Pavyzdžiui, „Aukštaičio“ kolūkis atsisakė priimti Antazavės vidurinės mokyklos mokinius.

Be kolūkių pagalbos negalės mokyklos išspręsti ir savo užsibrėžto uždavinio — šiais mokslo metais išauginti 7—8 tūkstančius triušų. Nors partijos rajono komiteto biuras ir priėmė nutarimą, kuriame rekomenduojama kolūkiams sudaryti sutartis su mokyklomis dėl triušų auginimo, bet atskiri kolūkiai į tai nekreipia dėmesio. Štai, Čapajovo vardo kolūkio valdyba atsisakė sudaryti sutartį su Vajesiškio septynmetėje mokykla, nusprendusi, jog triušiai kolūkiui nepelningas dalykas.

Mokyklose dar nepilnai išnaudojama šių dienų medžiaga ir faktai, rodantys, kaip tarybiniai žmonės kovoja už septynmečio plano įgyvendinimą. Ne visur auklėjimui panaudojami meninės saviveiklos ir dalykiniai rateliai, radijas, spalvoda, kinas. Ypač silpnai or-

ganizuojamas ateistinis moksleivių auklėjimas. Nė vienoje mokykloje nėra ateistų ratelio.

Teisingai elgiasi tos partinės organizacijos, kurios nieko negaili, kad padėtų jaunimui susidaryti sąlygas kultūringam poilsiui. Pavyzdžiu gali būti V. Kurdirkos vardo kolūkio valdyba.

Stalino v. kolūkis — pirmaujantis ekonominiu atžvilgiu. Komjaunuoliai ir jaunuoliai gerai dirba kolūkinėje gamyboje. Reikėtų labiau pasirūpinti sudaryti jaunimui sąlygas kultūringai ilsėtis.

Auklėjant jaunąją kartą, svarbų vaidmenį vaidina kultūrinės įstaigos. Tenka pripažinti, jog ne visi mūsų kultūros namai gerai organizuoja jaunimo laisvalaikį. Eilė kultūros namų, kaip Antazavės, Tilžės, Zatokų ir kt., neįrengti, juose šalta. Neatsitiktinai todėl Zatokų kultūros namuose jaunimas dažniau susirenka lošti kortoms, negu į meninės saviveiklos užsiėmimus. Saviveiklininkai čia neskatinami, o partinė organizacija tokiam svarbiame klausime mažai teskirja dėmesio.

Į kultūros-švietimo darbą reikia daugiau įtraukti žemės ūkio specialistų, inteligentijos: mokytojų, gydytojų ir kt. Daug padeda saviveiklininkams Imbrado, Vajesiškio septynmečių mokyklų mokytojai. Todėl ten ir saviveiklos kolektyvai kur kas stipresni.

Dėl kultūros-švietimo įstaigų darbo rimtą priekaištą tenka padaryti rajono kultūros skyriui ir rajoniniams kultūros namams, nepakankamai vadovaujantiems, nepadedantiems bei nekontroliuojantiems kultūros įstaigų darbo.

1960 m. lietuvių liaudies švės Tarybų valdžios Lietuvoje 20-metį. Jo garbei Vilniuje įvyks jubiliejinė dainų šventė, joje turės dalyvauti ir mūsų rajono meno saviveiklos kolektyvai.

Taip pat įvyks rajoninė dainų šventė. Reikia, kad kolūkių, tarybinių ūkių, įstaigų partinės organizacijos pasinaudotų ta proga ir organizuotų naujus meno saviveiklos ratelius, agitmenines brigadas.

Jaunimo tarpe dar pasitaiko girtavimas, o partinės ir komjaunimo organizacijos nepakankamai kovoja prieš tai. Panaši padėtis

Po diskusijų plenumo dalyviai svarstytais klausimais priėmė išsamius nutarimus.

Baigiamąją kalbą plenumo pasakė LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius drg. JAKAS.

Vakare plenumo dalyviai žiūrėjo dokumentinius filmus „N. Čruščiovas“ ir „N. Čruščiovas Amerikoje“.

ir kaime. „Tarybinio artolo“ kolūkio parduotuvėje viešų vakarų ar kitų priemonių metu degtine prekiaujama net iki antros valandos nakties. Autoparduotuvė vietoje to, kad išvežtų daugiau kultūrinių panašių prekių, daugiausia išvežioja degtinę ir užkandžius prie jos. Neveltui Stelmuzės tarybiniam ūkyje įvykusiame atskaitiniame rinkiminiame partiniame susirinkime buvo skundžiamasi, kad darbo atlyginimo mokėjimo metu tuojau atvažiuoja autoparduotuvė su degtine ir užkandžiais, o duonos pristatymo tarybinio ūkio darbininkams klausimas iki šiol vis dar neišspręstas.

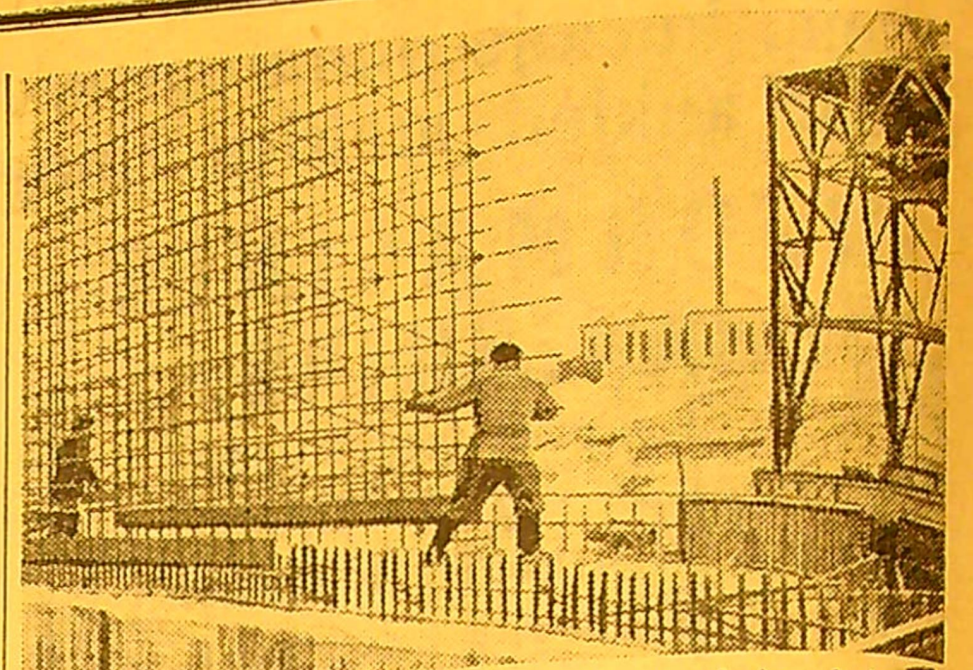
Reikia ryžtingai vyti iš jaunimo buities buržuazinių įpročių atliekas: beidėjiškumą ir banalumą. Mūsų jaunas tarybinis žmogus — sąmoningas komunizmo statytojas, dirbantis liaudies laimėi, — nori, kad įžymios datos jo gyvenime: pilnametystės diena, vestuvių diena, gimimo diena, būtų atžymėtos iškilmingiau.

Kodėl gi mes neįdiegiam šiu naujų puikių tradicijų, nepriešpastatome jų senoms religinėms tradicijoms? Sioje srityje mūsų rajono kultūros skyrius ir rajono komjaunimo komitetas beveik nieko nepadare.

Knyga — žinių šaltinis. Paskutiniu metu mūsų bibliotekos atliko didelį darbą, propaguojant knygą. Bet vis dėlto bibliotekose dar mažas skaitytojų skaičius. Argi tai gero bibliotekų darbo rodiklis, kai 35 kaimo bibliotekos turi vos 3700 skaitytojų? Bibliotekos turi pasiekti, jog kiekviename kolūkiečio ar tarybinio ūkio darbininko kieme būtų bibliotekos skaitytojas.

Viena svarbiausių jaunimo auklėjimo priemonių yra kūno kultūra ir sportas. Reikia pasakyti, kad fizikinis judėjimas rajone nepatenkina mūsų nei savo meistriškumo lygiu nei savo masiškumu. Visiškai nepatenkinamai išnaudojamos esamos mūsų rajone palankios sąlygos slidinėjimui, plaukimui, dviračių sportui ir t.t.

Partinės organizacijos privalo daugiau skirti dėmesio sporto kolektyvams ir kartu su komjaunimo organizacijomis plačiau išnaudoti kūno kultūrą ir sportą augančiai kartai auklėti.

Voronežo atominės elektrinės statyboje baigtas montuoti mašinų salės karkasas, užbetonuotas turbinų generatoriaus Nr.1 fundamentas, baigiamas nuvedamojo kanalo surenkamųjų sekcijų montavimas, baigti visi darbai nutiesiant cirkuliacinį vamzdyną. Reaktoriaus skyriaus patalpoje paklota apie 25 tūkst. kubinių metrų betono.

1960 metais turi būti užbaigti pagrindiniai statybos darbai elektrinės aikštelėje.

Nuotraukoje: armatūrinio bloko įrengimas reaktorių skyriuje.

V. GENDE-ROTE ir A. ZENINO nuotraukos. (TASS).

Laiškas redakcijai Aktas — ir daugiau nežinau...

Sių metų lapkričio 20 dieną „Raudonojo Spalio“ kolūkio karvių fermą atvyko sanepidstoties sanitarinis felčeris Z. Dambrauskas. Patikrinęs jis nustatė, kad fermoje nėra vaistinėlių, šepečių bidonams plauti bei kai kurių kitų būtinų reikmenų, visos 8 melžėjos neturi sanknygučių, nėra prajusių sanitarinės apžiūros bei laboratorinių ištyrimų. Žodžiu, į aktą įrašė daugumoje tuos trūkumus, kurie kartojasi minėtoje fermoje jau daugelį metų, kada jai vadovavo V. Vorotinskas.

Eilę metų sanepidstotis nesieimė konkrečių žygių priversti kolūkio vadovus pašalinti aukščiau išvardytus trūkumus. O štai dabar ėmėsi... Vos spėjo lapkričio pirmoje pusėje perimti vadovavimą karvių fermai Z. Stankevičienė, o lapkričio 20 dieną pagal drg. Dambrausko sustatytą aktą ji bu-

vo nubausta 50 rb. Tokių sanepidstoties darbuotojų veiksmus aš skaitau neteisingais. Jie, deja, nevieninteliai. Pasitaiko, kad sustatytame akte kai kurie nurodyti faktai neatitinka tikrovės. Pavyzdžiui, vasarą aukščiau minėtas drg. Dambrauskas, patikrinęs Puškino vardo kolūkio fermas, į aktą įrašė, jog pienu-prekinėje fermoje pienas, neva, laikomas pačiame tvarte. Iš tikrųjų gi, ten po kiekvieno melžimo pienas siunčiamas į Puginių kaimą, kur jau eilę metų, kai įrengta pieno saugykla. Antras dalykas tas, kad jeigu, kaip nurodo drg. Dambrauskas, vasarą nas būtų laikomas tvarte, jis per keletą valandų surūgtų.

B. Stankevičius
Bernotiškių apyl. Tarybos
pirmininkas

NUO REDAKCIJOS: Nepaslaptis, kad sanitarinė kultūra mūsų rajono gyvulininkystės fermose yra labai žemame lygyje. Siekiant ją pakelti, būtina imtis visų priemonių. Neklauzadas fermų vedėjus bei kitus atsakingus darbuotojus reikia bausti griežtai. Bet sanepidstoties darbuotojai neturi teisės prasiilenkti su teisingumu. Drg. Stankevičiaus laiškas rodo, kad kai kurie darbuotojai dar neteisingai supranta šią savo pareigą. Drg. Dambrauskas, kalbantis su juo, pareiškė:

— Man duotas nurodymas rašyti aktus ir aš taip dirbu. Man nebūtina susitikti su fermų vedėjais, su valdybos nariais. O dėl baudų — nieko nežinau...

Štai ir gavosi, kad drg. Dambrauskas, nesigilindamas, kas tikrasis kaltininkas dėl kai kurio apsileidimo „Raudonojo Spalio“ kolūkio karvių fermoje, „atliko savo uždavinį“ pagal duotą jam traфарetą, o drg. Antanaitienė, nepatikrinusi, sustatyto akto kamputyje užrašė rezoliuciją: „Z. Stankevičienėi uždėti baudą 50 rb. sumoje“.

Sanepidstoties darbuotojai turi dirbti nuosekliau. 1958 m. rugpjūčio mėn. drg. Dambrauskas, patikrinęs minėto kolūkio karvidę, surašė aktą, kuriame nurodė, jog išvardyti trūkumai turi būti pašalinti 3 dienų bėgyje. O ar po to buvo patikrinta, kaip kolūkis įvykdė tuos reikalavimus? Deja, ne. Tą patį galima pasakyti ir apie daugumą sanepidstoties sustatytų aktų. Vaikantis jų skaičiaus didinimo, pamirštama antra reikalo pusė — jų veiksmingumas.

Sanepidstoties darbuotojams negalima apsiriboti vien aktais, reikia dažniau pasikalbėti su žmonėmis, paaiškinti jiems jų klaidas bei trūkumus žodžiu.

